

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

א

לראות באבי הנחל

מכתבים

א

אל כבוד ידידנו היקר ... נ"י, אור הצדיק יאיר עלינו לנצח.
לשמחה ולהערכה היה לי מכתבך היקר והמרשים שאור רבינו
הקדוש המופץ על יד רבי ישראל הולך ומתגבר ומתפשט יותר

בכל יום ויום, כמובא "ועליך אמרתי וכו'".

הנה קשה לי לכתוב בפרט על דברים גבוהים ונעלמים כאלו ואני משליך יהבי על ה' שיהיה בעזרי, כי איך אפשר לדבר מאור כל כך נעלם, וקשה מאוד לגעת בו בדברים ובכתב וסיפר רבי ישראל שבזמן החופה, חתנו ביקש ממנו שיספר לו על רבי ישראל קורדונר ואמר רבי ישראל: "מה יכולתי להגיד לו?". כל הדיבורים שלי הם כמו מי שרוצה לגעת בענין ר' ישראל אבל מאוד מרחוק, כי קשה מאוד להגדיר העניין הזה, "נודע בשערים וכו' כל חד כפום מה דמשער בלביה, ודיבורים שלי הם בדרך חיפוש (של רוח הקודש של הצדיק שזה עיקר היהדות, עיין אבי הנחל מכתב א' ול"ה שלוחין) כי ככה היה אצל רבי ישראל, - צריך כל הזמן וכל רגע לחפש.

לפני שזכיתי להתקרב לרבנו הקדוש דרך ר' ישראל הייתי לומד אבל היה לי הרבה חסרונות וכו' עד שקבלתי ל"ה על הספורי מעשיות, ואז מהדיבורים הבנתי שזה הרבי שלי שמדבר מכל מה שעובר עלי, ועיין במכתב ההסתלקות של מוהרנ"ת, "עשה לך רב וקנה לך חבר", - תחבר עצמך לקולמוס וכו'.

אז התחלתי לחפש מי שיקרב אותי, עד ששמעתי על רבי ישראל. נסעתי מצרפת לבני ברק על מנת ללמוד בישיבה, ומשם נסעתי לר' ישראל זצ"ל. האמת שבפגישה הראשונה, נתבלבלתי מאוד. ר"י היה צוחק מאוד וביקש מיין תפוזים לשתות ובאמת היה מלא חיות ושמחה. הייתי אז מאוד חקרן, אמרתי בליבי 'למה מיין תפוזים ולא מים?' חקרתי איך יברך, עם איזה כוונה וכו' וראיתי שהוא מברך מהר ובפשיטות ושותה. אח"כ נסע ונשארתי עם החקירות שלי, משם נסעתי לגאולה בירושלים לשיעור גמרא ובאמצע תפילת מנחה התחלתי להתלהב מאוד והרגשתי אור גדול שתיכף קשרתי אותו לר"י.

(ועיין בסיפורי התקרבות של הרב בעל תולדות יעקב יוסף לבעש"ט, שראה אותו מעשן לפני התפילה וחשב שהוא לא צדיק, ובתפלה התחיל לבכות מאוד, והבין שהדמעות האלו מהבעש"ט.)

וככה התחלתי לאט לאט לנסוע אליו ולקבל דיבורים, חזרתי לצרפת והוא היה בא אלי בחלום לדבר איתי על מה שקרה לי היום עם דיבורי תורה של רבנו, וגם בנסיעות שלי אליו התחלתי לראות שהוא יודע כל המחשבות, מה שעשיתי וכו' ... בקיצור רוח הקודש גבוה מאוד שאי אפשר לתאר, כי אפילו מאנשים שהוא לא הכיר לכאורה כשהייתי מדבר איתו מהם, ראיתי שהוא מכיר כל העניין שלהם, וקשה מאוד להסביר ולהגדיר הרוח הקודש שראיתי אצלו מהתקרבותי אליו עד ההסתלקות, ממש הכול היה מונח לפניו, ובלי שאלות אליו, רק עם התבודדות, הייתי נכנס והיה משיב לי על ספיקותי, והרבה מקורבים סיפרו מעין זה, אם נזכה לדבר ביחד אולי אני אוכל לפרט יותר. היה אצל ר"י מורגש מאד עניין של בחירה, כל התעוררות אמיתית שלי גרמה מר"י תגובה רמז או דיבור, אפילו בלי שאפרט בקשתי וכו', אי אפשר לתאר את זה, עד שהרגשתי כמו הקבלה הידועה מרבי נתן ורבי נפתלי, שפחדו לעשות משהו כי ידעו שהרבי רואה הכול ויוכיח אותם על זה וכו'. וגם עכשיו – כל התעוררות אמיתית תוכל לעורר דיבורים נעלמים ששמענו מר"י וכו' ... ומי שלא התעורר לא הרגיש שום דבר, היה נראה לו שר"י זקן וכו', והיה לר"י גם כוונה בזה, – להתנהג עם כל אחד לפי התעוררותו היפואו ועניינו, יכול להיות שרק הענפים השייכים לצדיק יכולים להתקרב ולקבל התגלות ...

בענין הפתק: איש זקן שעבד השם ואומר שקיבל פתק, מאמינים לו (מדברי ר"י) בפרט עם מה שכתוב שכל בר דעת יבין שזה לא מעשה בני אדם, ובוודאי שצדיק ישר כמו ר"י לא ישקר עם חתיכת נייר, והוא הסביר שאחד עשה מחלוקת בגלל קנאה

שאמר "למה לא אני קבלתי פתק?" וכו' והוא סיפר שת"ח יראי שמים עשו אסיפה ואמרו ל-וכו': יש לך עדות להגיד שמישהו שם הפתק שלפי ההלכה אסור לפסול רק עם ב' עדים כשרים וכו' עד שאמרו אליו "אתה לא כלום". ועל ב' גדולים שחלקו ואמרו הטענה הזאת על הפתק, אמר ר"י שבשמים גזרו שימותו בגלל זה ובדקתי ומצאתי שאחד נפטר ביום הפתק, והשני הלוויתו היתה ביום הפתק רח"ל.

מה שדיבר אני וכו', היה נעלם מאוד, כי תמיד הייתי רגיל לשמוע ממנו דיבורים בלשון כזה, כמו "אני מקנא בכם שיש לכם רבי כמוני" וכו', והיה נראה שהוא כל כך מבוטל לרבי שרבינו מדבר בתוך ר"י, כי כשהיו חוזרים על כוונת הדיבורים, היה מצטער ומקפיד להגיד שרבינו הוא הרבי ואנחנו חברים המקבלים זה מזה, "זה לא דרכינו, ברסלב זה שפל ברך ענווה..." ובכל זאת רשות ניתן לי להאמין שרבינו יכול לעשות ממנו "כמוני ממש" (עי' ח"מ), ובכל זאת היה נראה שאסור לגלות דיבורים כאלו (מהקפידות שלו) רק כל חד כפום מה דמשער בלבי'ה. כי בכל הדיבורים וההתנהגות, היה נראה שהוא זכה ממש למדרגה של וכו' ...

נתתי לאחד כמה שיחות יקרות מר"י, ובלי ידיעתי עשה הספר "חיי סבא ישראל", ובו יש הרבה עיוותים דברים לא נכונים וההבנות שלו לא מכוונים לאמת בפרט בענין ר"ה, משיח, סבא הוא רבינו וכו'...

בענין העברת הציון, ר"י פעל איזה תקופה בזה, אבל אח"כ הפסיק ואמר להפסיק להשתדל בזה, ומעט גם בין החברים זכו להתבטל אליו בפרט בענין השינויים שפעם אמר כך ואח"כ אמר שלא. רבינו פעם אמר לר' יודל שיקבל משיח עם הבגד הזה, ואח"כ אמר שלא יבוא לפני מאה שנה. בענין ר"י יש

בחירה גדולה וצריך הרבה חיפוש, וכל אחד עושה לפי הכלים (שלמים או לא ח"ו) שלו, פעם אמרתי לו איזה דיבור של ל"ה (עם הבנתי) ואמר לי בגערה: "יכולים להגיד להיפך, ואח"כ אומרים הצדיק אומר!".

ובכל זאת, אי אפשר להבין הדרכים של ה', כי אם יש חרדים שמתרחקים בגלל זה, יש חילונים שמתקרבים מזה, ואני דברתי עם אחד בעל תשובה שממש עשה תשובה על ידי זה. (הריקודים וכו')

האור של ר"י מתדמה לרבו, הוא כללי וטוב לחרדים וגם לכולם, הוא יודע להתלבש ולקרב מכל הכיוונים ומכל העדות וכו'.

בעניין הלימוד, ר"י הורה לשים כל הכוחות בספרי רבנו ולעשות מזה עיקר כי אנחנו חולים גדולים, העיקר הוא הלימוד המביא לקיום התורה, ואם לא לומדים הרוב ספרי רבנו, יכולים להפוך כל הלימוד, ובכל זאת אמר שטוב ללמוד הרבה ש"ס ופוסקים (הוא למד הש"ס בעל פה בישיבה) וכו' ... עשיתי קונטרס, ושמה יש דיבורים על זה. ובכל זאת אמר לי ר"י שרבנו בעצמו אמר ללמוד בעיקר החיבורים שלו כי הם עיקר אוצר היראה וכו' ...

עיקר הדרך בקיום העצות של הרבי הוא להרבות בתפילה ולהתגעגע והרבה סבלנות, כי כל ישועה יכולה לקחת הרבה זמן למרות שמרבים בתפילה, צריך לעסוק בכל יום בחשק חדש בעצות שלו ובקיומם על ידי ל"ת וכו', ועיין בימי מוהרנ"ת שרבי נתן אמר שם שקיבל חדר לבד לעבוד השם אחרי כמה שנים. כמה צריכים להתחזק להתפלל אפי' שנראה שלא נושעים, ואחר שנים מקבלים הישועה וכו' ...

... ביקש אם תוכל להשיג הפרטים של הרב בנימין טנדלר הנכד של הרב משה פנשטיין כי לו עדות מאוד חשובה בענין הפצת הפתק ובכך מצוה להשתדל בזה מאוד למען קירוב נפשות

לפתק, כי "על ידי הפתק אני הגשר בין רבנו הקדוש לעולם", כך אמר ר"י.

בשמחה ובברכה לכל הישועות והברכות, נזכה להתוועד ולדבר מהאור הנעלם לקיום ולמעשה ולישועת כל עם ישראל.

...

נ"ב: הוספה שהאירה לי: פעם ר"י נכנס בצפת בשול ואמר שיחה נאה, ובאמצע אמר: "מי שצוחק על הפתק לא צוחק עלי, מי אני?, אלא על רבנו שכתב אותו", ודיבר מחולה מסוכן שאם יקבל על עצמו לעשות תשובה על פגם כבוד הצדיק (רבינו) – שצחק מהפתק וכו', יהיה לו רפואה שלימה ... האמת צריך להיות המדריך אמיתי שלנו ולא להסתכל כלל על העולם, רבנו סמך ר"י לממשיך דרכו, כמובא בפתק "עליך אמרתי", זה הספיק לי בשביל לא להסתכל על שום רב שחולק על זה וכו', זה עניין של אמת. פעם, מקורב אחד נכנס אל ר"י אחר שדיבר עם רב נגד הפתק בלי להודיע לאף אחד, ור"י פתח ואמר לו: "אתה לא פלוני, אני לא מכיר", והאיש הזה אמר לי בפירוש שלא בחינם ר"י אומר לו את זה, ובכל זאת אחר שראה דבר כזה, הוא התרחק מר"י, כי בעניין של ר"י, יש בחירה גדולה אפי' אם רואים הרבה מופתים.

בברכה וכל הישועות ... הנ"ל

ההמשך בשבוע הבא (כ"ג)

